

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/28/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010422
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3816010422.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Beáty Javorkovej v trestnej veci proti odsúdenému F. L., nar. XX.X.XXXX v B., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods.1 Tr.zák., na neverejnom zasadnutí dňa 29. decembra 2017 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 19. decembra 2016, sp. zn. 2Nt/17/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného F. L. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 19. decembra 2016 sp. zn. 2Nt/17/2016 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného F. L. na povolenie obnovy konania v trestnej veci, v ktorej bol trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza zo dňa 29.6.2013 sp. zn. 0T/62/2013 právoplatne uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods.1 Tr. zák. na skutkovom základe, že dňa 28.06.2013 o 03:16 hodine po tom, čo požil alkoholické nápoje a mal v krvi 1,02 mg/l alkoholu, viedol po ulici Na záhumní v Prievidzi, motocykel značky MZ ETC 251, evidenčné číslo PD XXX AG a bol mu uložený trest odňatia slobody na 4 mesiace, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 24 mesiacov. Taktiež mu bol uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 24 mesiacov. Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil v podstate tým, že nezistil dôvody pre povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por., pretože nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste odsúdeného.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej trojdňovej lehote podal sťažnosť odsúdený F. L.. V jej písomnom odôvodnení namietal správnosť napadnutého uznesenia s poukazom na to, že na podklade medzičasom vydannej vedeckej publikácie s názvom Konfrontácia poznatkov o koncentrácii alkoholu v krvi a vo vydychovanom vzduchu, ako aj na podklade vyjadrenia vedúceho oddelenia chémie a toxikológie Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Ing. X. H., tiež judikatúry Najvyššieho súdu ČR, vykonanie iba jednej dychovej skúšky na obsah alkoholu s pozitívnym výsledkom, ako to bolo aj v jeho prípade, nie je hodnoverné a použiteľné v trestno-právnom konaní. Pochybenie policajta v jeho trestnej veci spočívajúce v tom, že hoci dychovou skúškou bol alkohol v jeho krvi zistený, nezabezpečil odobratie vzorky krvi a jej následné laboratórne vyšetrenie, ale nevykonal ani opakovanú dychovú skúšku a nezabezpečil ani ďalšie iné dôkazy preukazujúce minimálne to, či pri meraní dychovým analyzátorom bol dodržaný stanovený postup výrobcu, dodržanie ktorého eliminuje nežiaduce faktory ovplyvňujúce meranie, aby mohla byť hladina alkoholu v krvi zistená bez akejkoľvek pochybnosti, svedčia pre záver, že dôkazy zabezpečené políciou jeho vinu alebo nevinu nepreukazujú jednoznačne. Na základe uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a súdu prvého stupňa uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol s vyslovením právneho názoru, že ním uvádzané skutočnosti na povolenie obnovy konania sú skutočnosťami, ktoré boli súdu skôr neznáme.

Prokurátor sa k dôvodom sťažnosti odsúdeného F. L. písomne nevyjadril.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu bola predložená spolu so spisom, na neverejnom zasadnutí dňa 29. decembra 2017 preskúmal podľa § 192 ods.1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného F. L. nie je dôvodná.

Z ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. totiž vyplýva, že obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, možno povoliť len vtedy, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V konaní o povolení obnovy nie je však možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku (tu trestného rozkazu - ďalej len rozsudok, pozn. predseda senátu) vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle citovaného zákonného ustanovenia obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Až po kladnej odpovedi na túto otázku treba skúmať, či ide o také nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi súdu skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie, v danom prípade o vine.

Za "nové skutočnosti skôr neznáme" v zmysle § 394 ods. 1 až 3 Tr. por. treba považovať také (vecné) skutočnosti, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa návrh na obnovu konania týka. Ide teda o objektívne existujúci jav, ktorý ako skutočnosť nebola príslušnému orgánu známa, nebola obsahom spisu. Nebola teda dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu, resp. vecnej skutočnosti. Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle citovaného ustanovenia nemožno však považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol. Taktiež omyl súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne hodnotenie, nie je dôvodom na povolenie obnovy konania.

Okresný súd správne zistil, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania, pretože v konaní o obnove nevyšli najavo také nové dôkazy a skutočnosti, ktoré by v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. mohli viesť k zmene pôvodného právoplatného odsudzujúceho rozsudku. V napadnutom uznesení vecne správne a presvedčivo vyložil dôvody, pre ktoré nepovažoval podaný návrh za opodstatnený a dôvodne ho neakceptoval. V posudzovanom prípade je z obsahu spisu dostatočné zrejme nielen to, že odsúdený návrhom na obnovu konania sa domáhal prehodnotenia správnosti právoplatného odsudzujúceho rozsudku vo výrokoch o vine a treste odsúdeného napriek tomu, že v konaní o povolení obnovy zákon takúto možnosť súdu nedáva, ale aj to, že podstatné argumenty, okolnosti a dôkazy, o ktoré oprel svoj návrh, boli známe nielen orgánom prípravného konania, ale aj okresnému súdu už v pôvodnom konaní.

Okresný súd v napadnutom uznesení správne poukázal na to, že v pôvodnom konaní predmetom dokazovania okrem iných okolností boli aj skutočnosti týkajúce sa zistenia, či stav, ktorý si v inkriminovanej dobe odsúdený privodil vplyvom návykovej látky, vylučoval spôsobilosť vykonávať činnosť, pri ktorej mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí, alebo spôsobiť značnú škodu na majetku a to nielen na podklade priznania odsúdeného, vykonanej dychovej skúšky na obsah alkoholu riadne certifikovaným analyzátorom dychu typu Alcotest 7410, ale aj svedeckými výpoveďami J. F. a J. O. i listinnými dôkazmi, preto z hľadiska skutkových zistení preukázaných v pôvodnom konaní nemožno za novú skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na zistenie skutkového stavu a ktorá by mohla sama osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, považovať odsúdeným namietanú okolnosť údajného nedostatočného zabezpečenia dôkazov, ktoré by hladinu alkoholu v jeho krvi zistili bez akýchkoľvek pochybností.

Z uvedeného je teda zrejme, že odsúdeným uvádzané okolnosti nemajú povahu dôkazov a skutočností, ktoré by boli súdu skôr (v pôvodnom konaní) neznáme a ktoré by v zmysle § 394 ods.1 Tr.por. mohli viesť k zmene pôvodného odsudzujúceho rozsudku. Krajský súd sa preto so záverom okresného súdu v

celom rozsahu stotožnil a na podklade vyššie uvedených dôvodov nepovažoval námietky odsúdeného uvedené v jeho sťažnosti za opodstatnené a neakceptoval ich.

Krajský súd, keďže sa so závermi okresného súdu stotožnil v celom rozsahu, nepovažoval sťažnosť odsúdeného F. L. za dôvodnú a preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.